Posledni Mohikan

Povídka z roku 1757

Od Coopera, přeložil Josef Vojáček.

DÍL. I.

Pokračování.

"Tedy zle naše cesta," pravil Heyward tichým hlasem. "Neprojevujte žádnou nedůvěru, sice byste mohla přivolati nebezpečí, kterého se obávati zdáte."

"Co myslíš Kora," tázala se neodhodlaná krasavice, "kdybychom šli za vojskem, třeba mrzutá nám byla jeho přítomnost, necítily bychom se mnohem bezpečnější?"

"Málo známa s obyčeji divochů, Eliško, nevíte, kde vlastně nebezpečí," vece Heyward. "Jestli se již co pravdě nepodobno, dostali nepřátelé k meziříčí dříve, nežli naši harcovníci budou v pevnosti, zastoupnou onino zajisté vojsko a pak bude škalpu běda. Cesta, kterou oddělení jde, je známa; kdežto naše zvolena teprva před hodinou, musí jich posud tajna býti."

"Měli bychom nedůvěřovati muži protože jeho mravy nejsou mravy naše a že jeho kůže je snědá?" tázala se chladně Kora.

Eliška neváhala déle, ale švihnouc svou narganzetku bičíkem, první prorážela slabé větve houštiny, ubírajíc se za běhounem po tmavé zapletené stezce. S netajeným podivením patřil mladý muž na poslední řečnici, a nechaje hezčí neb aspoň méně krásnou družku její bez průvodu klestil sám s velkou pílí cestu pro onu jížto jméno bylo Kora. Zdá se, že sluhové měli již přikázáno; nebo místo co by se byli dali houštím, jeli cestou za vojskem, prostředek to, jak Heyward ujišťoval opatrností jejich průvodčího, aby nebylo po nich tolika stop, kdyby náhodou Kanadští divochové měli býti v záloze tak daleko před vojskem svým. Několik minut nedovolovala zarostlá jejich stezka žádné rozmluvy; vyšli ale brzy ze širokého okraje křovin, podle ouvozu rostoucích, pod vysoké a tmavé klenby lesa. Zde byla cesta jejich méně obtížna, a jakmile průvodčí zpozoroval, že mohou zenštiny volněji vládnouti svými koňmi, zrychlil krok svůj napolo do běhu, takže bylo jistým a opatrným jejich koňům lehkým klusem dobře evalati. Mladík se obrátil, chtě mluviti k černooké Koře, an vzdálený dusot koňských podkov, přes pahejly drsné cesty za nimi klopýtajících, ho přiměl k zastavení svého komoně V tom samém okamžení zatrhly uzdou koní svých i společnice jeho a celá družina stanula, aby si vysvětlila tu nepředzvídanou výtržku.

Za nějakou chvíli spatřili jako daňka štíhlými kmeny smrků uhánějící hříbě a opět za chvíli objevila se jim osoba nemotorného, v předešlé kapitole popsaného muže an s takovou rychlostí na ně přiháněl, jakou jen bez rozkmotření z hubené herky vynutiti mohl. Na krátké jejich cestě z bytu Webbova ku svým služebníkům neudálo se pocestným našim pohlednouti na osobu nyní se k nim blížící. Mohl-li stoje v nádheře výše své, upoutati na sebe bloudící zrak, byly zajisté jezdecké vnady jeho tolikéž pozoru hodny. Možno že rychlé střídání z jednoho kroku do druhého přivodilo zdánlivý klam jenž tak zvětšoval síly té herky; neboť ani Heyward, jehož nemylné oko znalo oceniti zásluhy koní, nebyl s to při vší své důmyslnosti rozhodnouti, jakým to přece krokem jeho stihatel s tak vytrvalou odvahou za nimi klikatou cestou uhání.

Způsobilost a pohyby jezdcovy byly neméně památny, než ony jeho koně. Při každé změně v obratech své kobyly vztýčil prvnější hubenou postavu ve třemenech a tu nesmírným prodlužováním svých nohou provedl tak náhlé zrůstání a ubývání své osoby, že v nivec obráceno bylo každé domnění, jež bychom si o něm učiniti chtěli. Přidáme-li, že následkem pobočného přiléhání ostruhy jedna strana herky se zdála býti rychlejší nežli druhá a že mučený bok naznačoval neustálým oháněním chumáčovitým svým ocasem, doplnili jsme obraz jezdcův i koňův.

Vráska která potáhla krásné přímé a mužné Heywardovo čelo, zmizela pomalu a rtové jeho stáhli se k úsměchu, když spatřil cizince. Eliška se nenamáhala přílišně tajiti veselost mysle své; ano i temné těžkomyslné oko Kořino zářilo rozmarem jejž spíše zvyk nežli povaha panina zdál se držeti na uzdě.

"Hledáte zde někoho?" tázal se Heyward, když onen přišel dosti blízko, že mohl zmírniti svůj spěch; "doufám, že nepřinášíte zlé noviny?"

"Tak jest," odvětil cizinec, ohánějíc se pilně třírohým svým kloboukem, aby přivedl do oběhu mrtvý vzduch lesů, a zanechaje posluchače své v pochybnosti, na kterou z otázek mladého muže to odpověděl. Jak mile se ale ochladil a zotavil, pokračoval. "Slyšel jsem, že jdete do William Henry, a jsa téhož úmyslu, uzavřel jsem, že dobrá společnost bude oběma stranám vhod."

"Rozvržení hlasů muselo by nepravé býti," odpověděl Heyward: "my jsme tři, kdežto vy nemáte s kým hlasovati, leda sám s sebou."

"Ne tak nepravé, jako kdyby dvorný mladík sám měl obstarávati a provázeti dvě mladé dámy," odpověděl druhý přímě a skoro sprosťacky. "Ostatně jeli on pravý muž, a ony ženské zavrhnou zajisté všecku svéhlavost a přidají se k návrhu jeho ve všech pádech protivného smýšlení: tím způsobem je na vaší straně tolik hlasů jako na mojí."

Krásná dívka sklopila usmívavé oči k otázi svého mimochodníka a růžová tvář její polila se hlubokým růměncem; kdežto planoucí líce její družky, ana zvolna pojížděla napřed jakoby mrzuta z toho shledání, oprchly až k bledosti.

"Chcete li k jezeru zbloudil jste" vece Heyward hrdě; "silnice tak vedoucí je alespoň půl míle za vámi.

"Tak jest," odvětil cizinec, neodstrašen tím chladným přijetím. Celý týden jsem meškal v Edwardu i musel bych i čímým býti, abych se byl neoptal po cestě, kterouž jíti; a kdybych němým byl, bylo by veta po mém povolání." Když se trochu pouškleb il, jakoby mu skromnost jeho nedovolila vyjeviti zřejměji podivení své nad vtipností vlastní, které žádný z posluchačů jeho nevyrozuměl, pokračoval vždy vážněji: "Nebylo by moudře od muže povolání mého, snížiti se příliš k těm, jež vyučovati má; proto nejedu za vojskem. Ostatně myslím, že pán stavu vašeho zná cestovati a z té příčiny chci přidati se k společnosti vaší aby nám cesta příjemnější byla a já podílu měl v hovoru vzájem ném."

"Velmi libovolně neli přenáhleně uzavřeno!" zvolal Heyward, nevěda má-li se hněvati anebo jemu do očí vysmáti. "Mluvíte o vyučování a povolání, jste snad přivtělen k vojsku krajinskému co učitel ušlechtilé vědy o útoku a obraně? nebo snad kreslíte čáry a uhle pod záminkou vykládati matematiku?"

Cizinec hleděl nějakou chvíli na svého tazatele celý podiven a pak každou známku samolibosti potlačiv odpovídal se slavnou pokorou.

"O utoku? doufám, že zde není nijakého ze žádné strany; a co do obrany, tu nepotřebuji — nebo jsem s pomocí Boží nezhřešil značně od těch dob, co jsem posledně žádal milosrdenství Jeho za odpuštění. Co s čárami a uhly myslíte, nerozumím a ponechám výklad toho oněm, kteří jsou povoláni a určeni k tomu svatému úřadu. Já si neosobuji žádných vyšších darů leda trochu znalosti ve slavném umění chválozpěvu a díkůčinění, jakému se v žalmech učíme."

"Ten muž je zajisté žák Apollův, zvolala rozveselená Eliška, zotavivši se z okamžité své rozpačitosti, "a já ho beru pod svou ochranu. "Ne zaplašte ty vrásky, Heyvarde a z zútrpnosti kzvědavým uším mým dovolte, nechť cestuje v naší družině. Ostatně," doložila zticha a kvapně ohlížejíc se za vzdálenou Korou, která jela zvolna za tichým ale zasmušilým jejich průvodčím, "můžeme v něm míti v čas nouze o přítele více." Myslíte Eliško, že bych svěřil ty, jež miluji, tajné stezce, kdybych takovou potřebu jen předvídal?"

"Nikoli, nikoli, nemyslím nyní na to; ale muž ten podivný mne baví, a má-li hudbu v duši své, nezhrdejme nemilosrdně společností jeho.' Okazovala prosebně svým bičíkem k stezce, co zatím se oči jejich setkaly v pohledu, v němž by mladík rád byl setrval déle; podav se ale šlechetnému vlivu jejímu, pobodnul svého komoně a několika skoky byl opět Koře po straně.

"Jsem ráda z tvého setkání, přítel," pokračovala dívka, pokynuvši rukou cizinci, aby jel za nimi, a snažíc se přivésti svého mimochodníka opět do klusu. "Stranní přátelé mne málem přemluvili, že nezpívám tak špatně v duetě; můžeme si tedy tou naší oblíbenou zabavou zpříjemniti cestu. Bude to k znamenitému prospěchu tak nevědomé, jako jsem já, poslechnouti mínění a zkušenost mistra."

"Žalmozpěvy v dobách příležitých osvěžují ducha i tělo," odvětil mistr zpěvu a dal se neprodleně za jejím pozváním; "a nic neulehčí mysli více jako to útěchy plné obcování. Ale čtyry hlasy jsou nevyhnutelny k dokonalému provedení nápěvu. Vy máte podle všeho jemný a plný diškant; já mohu zvláštním řízením Božím vyzpívati v plném tenoru až k nejvyšší notě; než však alt a bas nám chybí! Onen královský důstojník, co mne nechtěl přijmouti do své společnosti, mohl by vyplniti poslednější, lze-li souditi ze zvuku hlasu jeho v obyčejné rozmluvě."

"Nesmíte příliš kvapně z pouhého a klamného zdání," pravila dívka usmívajíc se; "ačkoliv major Heyward může vzíti příležitě tak hlubokých tonův, přirozený jeho hlas, věřte mně, spůsobnější je k jemnému tenoru nežli k basu, který jste slyšel."

"Je tedy dobře zběhlý v umění žalmozpěvu?" tázal se jej sprostný společník.

Eliška by se byla ráda zasmála, poštěstilo se jí ale potlačiti veselý rozmar, i odpověděla:

"Obávám se, že více miluje světský spev. Nepokojnost a nestálost vojenského života málo se hodí k povzbuzení střízlivějších náklonností."

"Dán jest mu lidský hlas, jako ostatní vlohy jeho, by ho užíval, ne pak zneužíval," řekl její společník. "Žádný nemůže říci, že bych kdy byl zanedbal vlohy svoje. Bohu díky, že ačkoliv dětský můj věk, jak onen královského Davida, věnován byl takořka výhradně hudbě, nikdy ani písmenka verše světského nepoškvrnila rty moje."

"Tedy jste obmezil umělecké pokusy své na zpěv svatý?"

"Tak jest. Jako žalmy Davidovy převyšují každou jinou řeč, tak předčí žalmozpěv, který jim přiměřen byl od moudrých a bohabojných mužů vlasti, veškeré světské básnictví. Na štěstí mohu říci, že to nejsou nežli myšlénky a přání samého krále israelského; neboť ačkoliv čas požaduje některé nepatrné změny, stojí tento překlad, kterého užíváme v osadách Nového Anglicka, přece nade všemi jinými překlady tak vysoce, že svou bohatostí, svou věrností a prostoduchostí se nejvíce přibližuje k velikému dílu nadšeného básníka. Nemeškám nikdy a nikde, ani spěje ani bdě, abych neměl při sobě nějaký výtisk tohoto arcidíla. Totoť jest dvacáté šesté vydání, uveřejněno v Bostoně léta Páně 1744 a nadepsáno; Žalmy, Hymny a duchovní zpěvy Starého a Nového zákona, věrně přeloženy v anglickém rozměru k užívání povzbuzení a k útěše Svatých jak v domácnosti tak u veřejnosti, obzvláště v Novém Anglicku."

Co takto vychvaloval vzácné plody svých vlasteneckých básníků, vytáhl knihu z kapsy, připravil si železem obložené brejle na nos, a otvíral svazeček s pozorností a úctou, jaká příslušela k předsevzetí tak pobožnému. A pak vyřknuv ještě magické slovo "Standiš,' beze všeho úvodu a omlouvání přisadil k ústům svým neznámou, již popsanou mašinku a vyloudiv z ní vysoký, pronikavý zvuk, který opětoval svým hlasem o jednu oktávu níže, počal zpívati následující slova s velmi příjemným a líbezným hlasem vzdor nápěvu, básnictví, ba i nepohodlnému kroku nezvedené herky navzdor.

"Aj jak to dobré ti
A jak utěšené,
Bratří li v svornosti
Trvají srdečně.

Toť mast ta výborná
Z hlavy sstupující,
Na bradu Arona
Až na lem tekoucí."

Umělé tyto verše doprovázel cizinec pravidelným zdvihaním a padáním své pravice, která při každém spuštění spočinula chvilku s prsty svými na listech knížky, a při každém zdvihání skončila vymrštěním takovým, které nápodobniti by leda zasvěcenec si mohl troufati. Zdá se že dlouhým zvykem se mu stalo to doprovázení pravici nevyhnutelné; nebo neustál, dokud poslední nedozpíval slabyku.

Takové nezvyklé rušení ticha a samoty lesní muselo upoutati sluch oněch, co jeli nedaleko před nimi Indian zamručel v angličině několik nesrozumitelných slov k Heywardu, který zase promluvil k cizinci, přítrž nenadálou a na ten čas konec učině zpěvu jeho.

"Ač nejsme v nebezpečí, mohla by nás poučiti sprostá opatrnost, že pouští tou cestovati třeba v tichosti co možná největší. Proto již odpusťte Eliško, kdybych snad překazil vaší kratochvíli na nějaký čas, požádaje toho pána, aby zanechal svého zpěvu až k dobám jistějším."

Pokračování.

Pekla zplozenci.

Fantastický román z dob Rudolfa II.

—od—

J. J. KOLARA.

XIV.

Jiřina.

Pokračování.

"Pusťte mě!" zvolal opět pánovi tě Lang.

"Nepustím!" zařval odhodlaně Scota.

"Nuže, tedy si proklestím cestu!" zvolal hrozivě Lang a na kvap vytasil z ňader lesknatou dýku.

"Hahaha! padouchu!" opáčil Scota. "Toť táž dýka, kteroužto's proklál v domě Faustově mladého Jošta! Tenkrát tobě neposloužil! Na potkání s tebou byl jsem připraven!"

Po těchto slovích vytáhl i Scota střelhbitě z poprsní kapsy svého dlouhého talárů dlouhou dýku, přiskočil jako hladový tigr k svému protivníku a s neobyčejnou obratností strhl jej k zemi, spolu mu vyraziv dýku z třesoucí se ruky.

Lang se viděl ztracena.

"Kam si zanesl Kurcfnův poklad?" tázal se opět Scota s hrůzyplnou přísností.

"Nevím, nevím nic o pokladu," kvílel plačtivým hlasem na zemi ležící Lang.

"Přiznej se, naposledy se táži: kam se poděly poklady z Faustova domu?" opáčil Scota, nakloniv dýku k Langovým prsům.

"Nevím, — nevím," odtušil Lang.

"Umřeš." zvolal Scota.

"Umru!" zavzdechl Lang.

"Nuže tedy!" mumlal Scota zubama skřípaje, napřáhl pravici s dýkou a chtěl mu do prsou smrtedlnou zasadit ránu; v tomž okamžiku však zavrávoral, vjel si levou rukou k levým žebrům a sklesl krváceje vedle Langa k zemi. Nad ním stála Jiřina, držíc v pozdvižené pravici Langovi odpadlou dýku a žertovně zvolala: "Kdo jiným jámu kopá, sám do ní padá!"

"Jiřina, — vaše dcera — Geisler —" skuhral Scota mdlým hlasem umírajícího.

"Ne moje dcera," chroptěl Geisler v nesmírném potu na loži svém.

"Tvé dítě, Geislere, — mně zavraždilo! Umře — na popravišti" doložil Scota a oči se mu zavřely.

"V tom je chlup, doktore!" štěhotal Geisler na loži se vztýčiv. "Vezmi s sebou na onen svět vědo most, že neumře Jiřina na popravišti Není to mé dítě, nýbrž dítě z rodu vznešeného, schovanka to Rudolfova!"

Ale Lang byl se už se země vzchopil a laskavě pohleděl na Jiřinu, líbezným hlasem ji oslovil: "Jiřino! má ochranitelko!"

I přitočila se Jiřina k Langovi a s přítulnou přívětivostí líce mu hladíc pravila: "Ale mně přec ze svého pokladu něco uštědříš!"

"Pojď, pojď již v můj příbytek, anděle strážný mého života," zvolal Lang, dívku k sobě tiskna. "Uštědřím ti pouzdro sedmera perel!"

XVI.

Rodinný kvas v domě Faustově.

Šlechetný a ctný opat kláštera Slovanského, pan Matouš Filomén, pamětliv byl slibu umírajícímu Kurcfnovi daného, že totiž jeho syny Viléma a Jošta zachová při dědictví a že všechnu péči na to vynaložil, aby je vynakládali na vykonání nejhlavnějších artikulů poslední otcovy vůle.

Jeden, nejznamenitější těchto artikulů nařizoval Kurcfnovým dvojčatům odebrati se do Svaté země a koupati těla každodenně po celý rok a den v mohutných vlnách posvátného Jordánu. Z toho artikulu vysvítato dosti patrně, že oba mladí Kurcfnové z břišného zlého lůžka narozeni jsou a opat Filomén za nejsvětější si pokládal povinnost, nejprvé jich duši v čistotě a cnosti vychovati a pak s nimi se odebrati do Svaté země aby se naplnila otcova vůle. Jeho cnostná mysl držela se té zásady, jestliže cizí vina na kom jest, nemůže nikdo tím spravedlivě stíhán býti. Též chvála nepřipadá na něčí osobu, což jiní předkové zasloužili, jestliže sám nic chvály hodného neučiní. A protož, poněvadž čest i hanba na každého účinku záleží, nic tobě k hanbě není, čím tvá vůle vinna není, aniž kdo tebe z toho trestati bude, k čemuž vůle tvé nebylo. Jestliže otec neb matka proti řádu tebe na svět zplodili, sami za to budou odbývati, ty nevinnen jsi.

Za povážením těchto moudrých zásad byl by zajisté pan Filomén u vychování svých svěřenců k dobrému cíli dostoupil, ale po hříchu ne předvídané události v osudech těchto dvou mladíků zvrátily jeho úmysl.

Jošt byl nalezen zavražděný v domě otcově, jeho bratr Vilém obžalován a odsouzen z bratrovraždy, odpraven na šibenici.

Oba Kurcfnové vrátili se však opět do života. Joštova rána nebyla smrtedlná. Byvši odnesena do kláštera Slovanského, odpočívala první den jeho domnělá mrtvola v kapli sv. Benedikta v otevřené rakvi. Z rozkazu opata museli u něho bdíti dva mniši na modlitbách. O půl noci procitl Jošt z mrákotných snů smrti. Pozvedl se na polo. Poděšení mniši opustivše své stanoviště přiběhli k opatovi a oznamovali mu zázračné z mrtvých vstání krvácejícího mládence. Moudrý a neohrožený opat na kvap k němu se odebral a dal jej odnésti do svého příbytku, léčil a ošetřoval jej tak pilně a bedlivě, že se šťastně uzdravil. Kterak jej dále vychovával, kterak jej v domě Faustově ubytoval, kterýžto dům podzemní chodbou s klášterem Slovanským v spojení byl, kterak do hrobu Kurcfnova kázal vložiti prázdnou rakev, kterak na vypátrání bezpříkladného lotrovství kteréžto pro dosažení nesmírných pokladů Faustova domu oba Kurcfny zahubiti usilovalo, s objevením živých Kurcfnů váhal, kterak se i posléze se Scotou spřátelil, aby tím bezpečněji jednati a o všem se přesvědčiti mohl, kterak i dovolil Scotovi, aby k libůstkám přepjaté své obraznosti v domě Faustově provozoval čarodějné cviky a obřady, kterak on úhlavní, ačkoliv od nikoho nepozorovaný patratel byl pokladů Kurcfnových, aby je mohl úslužně k nohám pravých dědiců položiti o tom o všem vyhotovil pan opat Filomén sám pěkné poznamenání, kterážto zajímavá knížka se zachovala až na začátek osmáctého století byvši majetností mnicha jménem Inotencia.

Přirozené spojení obou, ačkoli oddělených bratří, bylo již v běhu vypravování podotknuto; když se Joštovi rany hojily a zacelovaly, menšila se i Vilémova plíení chorobnost, když se Jošt povznášel z návodu opata Filoména v pobožném čtení a náboženském přemítání k říši světlooděnců musel i Vilém. ačkoli též dle návodu doktora Scoty v utajené hlubiny svaté přírody sestupovati a mohutností svého ducha pátrali po duchách tvůrčích. Filomén měl všecky nitky všech posud uběhlých jakož i příštích událostí ve svých rukou. Zbožnému nad míru počestnému muži šlo nejvíce o to, aby přivedl zlý zárodek zlých skutků k dobrému osení, o kterém by se mohlo říci, že jeho žeň bude oslavení cnosti a spravedlnosti a trestem hříšníků příčících se pokání a kajicnosti.

Chýlilo se k večeru v týž den, co jsme opustili Scotu, zavražděného rukou spanilomyslné Jiřiny na císařské zahradě. Na zvonici kláštera slovanského vyzváněl se večerní klekání.

Zbožný opat Filomén byl ve svém příbytku a dočítal kapitolu "De haereticis et philosophis, poetts, sibyllis, magis, paganis ac diis gentium" v ohromné knize, ve které před nedávným časem pana Langa malovaný čert byl poděsil.*]

Sotva zvonění umlklo, vzchopil se opat, přistoupil k velké skříni a vzav z ní malý košík, vloživ do něho láhev vína a něco pečitého, pak si rozsvítil malou příruční svítilnu, zaobalil se do pláště a opustil svůj příbytek. Sešed po schodech dolů, kráčel tmavou, gothicky vyklenutou chodbou k nízké fortně, kterouž opatrně klíčem otevřel a za sebou zas bedlivě zavřel. Octnul se v loubí aneb v arkádách kláštera Slovanského tak zvaných.

Kráčel opět dále podél celého dlouhého loubí až přišel na konec a zastavil se před velkým obrazem sv. Pachomia Na obraze stiskl péro, obraz se odšoupl na levou stranu a objevily se železné dvéře. Opat se poohlídl na všechny strany, zdali jej nikdo nepozoruje. V celém loubí a na celém hřbitově jehožto západní stranu arkády obmezovaly, nebylo nikde živého stvoření spatřiti aniž slyšeti. Opat otevřel železné tajné dvéře za obrazem sv. Pachomia a zmizel v jich tmavém otvoru, a sotva se to stalo, skočil obraz zas na své místo. Filomén sestupoval po kamenných stupních, velmi opatrně drže před sebou svítilnu a když dostoupil na poslední as padesátý stupeň, rozšířila se cesta a vlhký jej ovanul puch. Nalezal se v široké podzemní síni. Pokrač.

*) Kniha ta ohromná nalézá se nyní v královské bibliothece v Stokholmě od Dobrovského zvána "Codex grandis."

Něco o nervech.

Zde dovíte se něco rozumného, co by všechny mělo zajímati. Dra. SHOOPA pokusy ukázaly, že přeříznemeli hlavní nerv ruky nebo nohy, nebo na nerv některý stálý tlak vykonáváme, ochromnou svaly na dotyčném místě. On dokázal, že žití a síla spočívají na mohutnosti nervů a v tom vězí též důvod, proč t. zv. léky krev čistící jen pomíjejícího ulehčení poskytují. On dále objevil, že jisté nervy kontrolují žaludek, játra, ledviny a všechna jiná ústrojí vnitřní.

Dra. SHOOPA "RESTAURATOR" (Obnovitel) léčí nemoce žaludku, jater a ledvin, posílením a řádnou výživou těchto nervů. Lék ten není též žádný Nervine neb jiný jedovatý, nervy dráždivý prostředek.—Chléb, maso, zeměta přispívají ku výrobě krve a jsouli ústroje zažívací oslabeny, jest přirozený následek toho, že přeměna potravy v krev stane se chabou a z téhož důvodu zase naopak přestává činnost ústrojí zažívacích, jsouli oslabeny nervy. To přece jest jasné! Dra. SHOOPA „RESTAURATOR" [Obnovitel] zabraňuje těmto chorobám a uzdravuje je tím, že opatří nervy potřebnou silou a tuto jim zachová. Pokus Tě přesvědčí

V lékárnách neb franco expressem za $1.00

Českou knihu „Návod ku dosažení zdraví a síly", ve které léčení tímto léčkem zevrubně popsáno jest a vzorky, zasýláme zdarma na kterouколiv adressu.

Adresujte:

Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

SEVEROVY BALSAM
PLÍCNÍ NEDUHY
jest nejlepší lék
proti kašli, chrapotu, kašrlsku hrtanu a průdušek, nachlazení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, pečlivém ranchitis a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.
Na prodej ve všech lékárnách.
Proti zápě berte
Severovy Pilulky pro játra
ZA 25c.
Bolesti hlavy,
nervosnosť, horkosť, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí
SEVEROVY PRÁŠKY
proti bolestem hlavy a neuralgie

aždému, kdo jest nespokojen!

se vším, co ho obkličuje a postavení své zlepšiti si hodlá, tomu naskytuje se dobrá příležitost, když dopíše na J. FRANCIS v Omaha a požádá jej o výtisk malé knížky, vydané nedávno departementem dopravním dráhy Burlingtonské.

Knížka ta nese nazev "A New Empire", má 32 stran obsahují cei užitečné informace ohledně Sheridan okresu a Big Horn basiny, Wyoming, kde jest

Země mnohoslibnou

a kam přítomně obrací se zraky tisíců nadějeplných osadníků.

HUMPHREYS'

Nothing has ever been produced to equal or compare with **Humphreys' Witch Hazel Oil** as a CURATIVE and HEALING APPLICATION. It has been used 40 years and always affords relief and always gives satisfaction.

It Cures PILES or HEMORRHOIDS, External or Internal, Blind or Bleeding—Itching and Burning; Cracks or Fissures and Fistulas. Relief immediate—cure certain.

It Cures BURNS, Scalds and Ulceration and Contraction from Burns. Relief instant.

It Cures TORN, Cut and Lacerated Wounds and Bruises.

It Cures BOILS, Hot Tumors, Ulcers, Old Sores, Itching Eruptions, Scurfy or Scald Head. It is Infallible.

It Cures INFLAMED or CAKED BREAST and Sore Nipples. It is invaluable.

It Cures SALT RHEUM, Tetters, Scurfy Eruptions, Chapped Hands, Fever Blisters, Sore Lips or Nostrils, Corns and Bunions, Sore and Chafed Feet, Stings of Insects.

Three Sizes, 25c., 50c. and $1.00.

Sold by Druggists, or sent post paid on receipt of price. HUMPHREYS' MED. CO., 111 & 113 William St., New York.

WITCH HAZEL OIL

SEVEROVY
Olej sv. Gottharda
zahání boule, reumatismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, cuchů lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. Jest to nejlepší mazání. Cena 50 cts.
Na prodej ve všech lékárnách.
Kdo chce
úplně vyléčiti revmatismus,
bolesti v zádech, strnulosť a stuhlosť údů, nechť natírá se Severovým Olejem sv. Gottharda a užívá
Severovy Pilulky
proti revmatismu

Vykládací karty.

za 60 centů.

Taroky z Čech

za $1.10

K dostání též úplný seznam knih proti zaslání čes. v poštovních známkách na AUG. GEGINGERA. 150 W. 12th St. Chicago, Ill

Podporujte Váš časopis

„PŘÍTEL LIDU." $1.50 na rok

Před tím Po tom

Mužnost navrácena!

CUPIDINE.

Tento výtečný bylinný sliftel, předpisovaný vzhlasovými francouzskými lékaři, léčí rychle všechny choroby nervosní a pohlavních orgánů, ztrátu mužnosti, bezesnost, lasitosti v zátoch, nervosní záchvaty, výměs plésní síly, ubrýv jinou vyrážku, nedbost k ženění, vysilenost zacpu atd. Léčí unikání semene neb nadpřirozeně rychle výsledky, jež jsou předchůdci Spermatorhoeahy a jiných strašných následků a mládmocenství. CUPIDINE čistí játra, sílí ledviny a ostatní moč. orgány. CUPIDINE sílí každý oslabený orgán. Mnoho chorobných nemůže být lékaři vyléčeno, poněvadž trpí úplnou vysilenosti. CUPIDINE jest jediným osvědčeným lékem a doporučován jest lékaři, nebo léčí bez operací. Každá bedlička s písemnou záruckou vyléčení nebo se peníze vrátí. Jedníčka $1.00 nebo 6 bedliček za $5.00 u

DAVOL MEDICINE COMPANY
P. O. Box 3070 San Francisco, Cal

nebo u

Dr BEN D. RUPP,
Wahoo, Neb.

Chcete si pochutnat?

Kupte **PALDOVY**

znamenité tabáky!

Korunu

Granulovany Austrian Pure.

Zkuste je! Hlaste se o něl! Žádný obchod nebudiž bez nich! Také výborné odpadky od doutníků zvané "Clippings" a velký výběr dobrých a laciných doutníků stále na skladě. Adresa

GREAT ELGIN TOBACO WORKS, Elgin, Ia.

Lékaři nám sdělují,

že krev jest život,

a že netoliko naše zdraví a štěstí ale i naše síla a jarost a úspěch ve společenském i obchodním ohledu závisí skoro úplně na čistotě a síle její.

DRA. PETRA HOBOKO

jde na kořen všem nemocem čistíc a sílíc krev a stavíc nepořádky a vytvářejíc system. Tento lék není žádným lehkomyslně sestaveným tajným prostředkem, nýbrž

lékem osvědčeným a zkoušeným,

který se užíval více nežli 100 let. Není to žádný lék lékárnický a lze jej dostati pouze od místních jednatelů Hoboka nebo přímo od vyrábitele. Kdo bydlí v místě, kde není žádného jednatele pro Hoboko, může obdržeti jeden tucet šlect. láhví na zkoušku od majitele, zašle-li $2.00. Nabídky této ovšem použíti může jedna a táž osoba pouze jednou. Informace zdarma. Pište:

DR. PETER FAHRNEY,

112-114 S. Hoyne Avenue.

CHICAGO, ILL.

A. MAŠINDA,

praktický lékárník

v Prague, Nebraska

Vyřizuje správně a spolehlivě předpisy lékařské, má na skladě všecky byliny pro české hospodyně k domácím prostředkům, léky patentované, léky Severovy, barvy štětce, zboží toiletní, galanterní atd. O hojnou přízeň žádá

A. Mašinda.

MDr. BOH. MALOCH

praktický lékař a chirurg

V PRAGUE, NEB.

Léčí všechny choroby moderní a vykonává operace zručně a spolehlivě.

Obraťte se na něho s důvěrou.

SEVEROVY
ŽIVOTNÍ BALSAM
vyléčí jistě a rychle
neduhy žaludeční a střevní, zastaralou zácpu, nechuť k jídlu, závratě, nedbaly, mátoři, bolesti hlavy, žloutenku, otkivosť od žaludku.
Výtečný pro ženy.
Odstraní slzivy z očí, osvěžuje a omlazuje. Cena 50 cts.
Na skladě ve všech lékárnách
Ženské nemoci,
bílý tok, všechny nepravidelnosti měsíční, obtíže před porodem i po porodu, zvláště pak při změně života vyléčí vždy vytečný
Severovy Regulator
Zvláštní prospěch.

WE HAVE NO AGENTS

No. 1019 $23. W. H. Pratt, Sec'y, Elkhart, Ind.